

Birou permanent al Senatului
Bp 358 /H.O.F. 201

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind prevenirea violenței și abuzurilor sexuale asupra minorului

Analizând **propunerea legislativă privind prevenirea violenței și abuzurilor sexuale asupra minorului**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b358 din 22.06.2011,

CONSLIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect instituirea unor reglementări pentru prevenirea violenței și abuzurilor sexuale asupra minorilor, prin prevederea unor măsuri speciale - „monitorizarea GPS” și „inhibarea pornirilor sexuale prin metode chimice” - aplicabile persoanelor condamnate pentru „abuz sexual împotriva minorului”.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Potrivit **art.2** din proiect, noțiunea de „violență și abuz sexual asupra minorului” este definită prin raportare la dispozițiile art.220 din noul Cod penal - Legea nr.286/2009, deși acest act normativ nu a intrat încă în vigoare. O astfel de soluție legislativă nu este corectă, întrucât proiectul nu cuprinde o normă prin care să se prevadă că legea

intră în vigoare la data intrării în vigoare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, ea urmând deci să intre în vigoare, potrivit art.78 din Constituție, la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. Prin urmare, există posibilitatea ca dispozițiile proiectului să intre în vigoare anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, situație în care trimitera la prevederile acestui din urmă act normativ nu este corectă.

Cu toate acestea, precizăm că nici în situația în care dispozițiile proiectului ar intra în vigoare odată cu noul Cod penal sau la o dată ulterioară intrării în vigoare a acestuia, normele nu ar putea fi aplicate, întrucât reglementările propuse sunt fie greșite (art.3 teza a doua), fie redundante (art.4 și 5), fie incomplete (art.6 - 12), după cum urmează:

a) Potrivit **art.3 teza a doua**, „abuzurile sexuale cuprinse în conceptul de pedofilie fac parte din categoria perversiunilor sexuale”. Din punct de vedere al dreptului penal, o astfel de formulare nu este corectă, întrucât perversiunea sexuală constituie o infracțiune de sine stătătoare, prevăzută de art.201 din Codul penal, care nu include și actul sexual cu un minor, infracțiune prevăzută de art.198 din Codul penal. Or, din referirea la „abuzuri sexuale”, termen care a fost definit la art.2, rezultă că se are în vedere, în primul rând, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.198 din Codul penal în vigoare (respectiv de art.220 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal). Pe de altă parte, din redactarea propusă nu rezultă care anume definiție a „conceptului de pedofilie” este avută în vedere de text.

b) Referitor la **art.4 și 5**, menționăm că normele propuse instituie reglementări paralele în raport cu dispozițiile art.220 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, întrucât reiau, într-o formulare diferită, incriminarea prevăzută de acest articol al Codului. Or, potrivit art.16 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în două sau mai multe acte normative. De altfel, art.4 și 5 din proiect nu prevăd soluții legislative conexe reglementării institute prin art.220 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, astfel încât acestea să poată fi interpretate drept norme de trimitere.

c) În ceea ce privește dispozițiile prevăzute la **art.6 - 12** din proiect, precizăm că acestea au ca obiect instituirea unor „măsuri” care ar urma să fie aplicate persoanelor condamnate pentru „pedofilie”,

fără ca din reglementarea propusă să rezulte natura juridică a acestor măsuri și nici modalitatea de executare a acestora.

Astfel, referitor la măsura „monitorizării GPS”, întrucât aceasta urmează a se aplica, potrivit **art.6**, „condamnatului acuzat de pedofilie care și-a ispășit și finalizat pedeapsa”, ar rezulta că ar avea natura juridică a unei pedepse complementare. Întrucât nici Codul penal în vigoare și nici Legea nr.286/2009 nu reglementează o astfel de pedeapsă complementară, aplicarea ei ar fi imposibilă, întrucât proiectul nu cuprinde norme clare referitoare la regimul juridic al acesteia. Astfel, potrivit **art.7** din proiect, perioada de monitorizare ar urma să fie stabilită de instantă, însă norma nu prevede o limită minimă și maximă a acestei perioade. În plus, referirea generică la punerea în aplicare a măsurii de către „organele competente ale statului” nu este suficientă pentru stabilirea modalității concrete de executare a acesteia.

Din punct de vedere terminologic, precizăm că **art.6 și 7** se referă la infracțiunea de „pedofilie”, deși nici Codul penal în vigoare și nici noul Cod penal nu incriminează o faptă sub această denumire marginală. Menționăm, totodată, că norma din art.3 teza a doua nu poate fi considerată drept o definire a noțiunii de „pedofilie”. În plus, noțiunile de „ispășire” și, respectiv, de „finalizare” a pedepsei nu sunt specifice terminologiei dreptului penal.

În ceea ce privește măsura „inhibării pornirilor sexuale prin metode chimice”, prevăzută la **art.10**, întrucât are ca scop, potrivit **art.9**, „prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”, rezultă că ar avea natura juridică a unei măsuri de siguranță, deși aceasta constituie, potrivit proiectului, o „pedeapsă suplimentară”. Menționăm că, potrivit art.111 din Codul penal, măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

Precizăm că, în reglementarea propusă prin proiect, aplicarea respectivei „pedepse suplimentare” nu ar putea fi realizată în practică, întrucât nu se prevede modalitatea de executare a acesteia. Astfel, din text nu rezultă care sunt „metodele chimice” prin care se realizează „inhibarea pornirilor sexuale” ale condamnatului.

Pe de altă parte, **art.8 și 9** fac referire la condamnarea unei persoane „pentru circumstanțe agravante de abuz sexual”, iar **art.11** se referă la „făptuitorul aflat la prima abatere, condamnat pentru abuz sexual asupra unui minor în formă agravantă”, formulări incorectă din

punct de vedere al terminologiei dreptului penal. În plus, reglementarea cuprinsă în **art.11** este superfluă, atâtă vreme cât, în cazul unei reglementări complete a „pedepsei suplimentare”, ea se va aplica oricum atât în cazul săvârșirii pentru prima oară a infracțiunii, cât și în cazul săvârșirii acesteia în stare de recidivă. Mai mult decât atât, art.11 face trimitere la art.220 alin.(1) - (5), fără a menționa din care anume act normativ fac parte respectivele norme.

În ceea ce privește „tratamentul psihologic adecvat” prevăzut la **art.12**, precizăm că natura juridică a măsurii nu poate fi stabilită, și, prin urmare, nici modalitatea de executare a acesteia.

Față de cele semnalate mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în actuala redactare, normele propuse fiind greșite și incomplete în raport cu exigențele dreptului penal.

București

Nr. 794/12.07.2011

Lege privind Codul penal

¹ promulgată prin D. nr. 1211/2009 M. Of. nr. 510/24 iul. 2009
Decret pentru promulgarea Legii privind Codul penal

894

Lege privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Notă: v. Decizia Î.C.C.J. nr. III/2007 - M. Of. nr. 732/30 oct. 2007 (art. 124 alin. (1));

1 promulgată prin	D. nr. 481/2004	M. Of. nr. 557/23 iun. 2004	Decret pentru promulgarea Legii privind protecția și promovarea drepturilor copilului
2 modificări prin	H.G. nr. 1762/2005	M. Of. nr. 1182/28 dec. 2005	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>
3 modificări prin	H.G. nr. 3/2007	M. Of. nr. 21/12 ian. 2007	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>
4 modificări prin	H.G. nr. 9/2008	M. Of. nr. 20/10 ian. 2008	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>
5 modificări prin	H.G. nr. 1663/2008	M. Of. nr. 844/16 dec. 2008	<i>indexează quantumul alocației lunare de plasament</i>
6 modificări prin	L. nr. 71/2011	M. Of. nr. 409/10 iun. 2011	<i>abrogă, la data de 1 oct. 2011, art. 40 alin. (1), art. 41 și art. 42</i> Notă: v. În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a Codului civil: a) referirile la "societatea civilă fără personalitate juridică" se consideră a fi făcute la "societatea simplă"; b) referirile la "societatea civilă cu personalitate juridică" se consideră a fi făcute la "societatea cu personalitate juridică"; c) referirile la "societatea civilă profesională" se consideră a fi făcute la "societatea profesională, cu sau fără personalitate juridică", după caz; în toate actele normative în vigoare, expresiile "acte de comerț", respectiv "fapte de comerț" se înlocuiesc cu expresia "activități de producție, comerț sau prestări de servicii"; în cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagmele "persoane juridice fără/cu scop patrimonial", "fără scop patrimonial" și "cu scop patrimonial" se înlocuiesc cu sintagmele "persoane juridice fără/cu scop lucrativ", "fără scop lucrativ" și, respectiv, "cu scop lucrativ"; la data intrării în vigoare a Codului civil, termenii și expresiile din legislația civilă și comercială în vigoare se înlocuiesc cu termenii și expresiile corespondente din Codul civil; abrogă la data de 1 oct. 2011 Codul civil Carol al II-lea, publicat în Monitorul Oficial nr. 206 din 6 septembrie 1940, cu modificările ulterioare și Codul comercial Carol al II-lea, publicat în Monitorul Oficial nr. 194 din 23 august 1940, cu modificările și completările ulterioare; Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, referirea din cuprinsul Codului civil la hotărârea definitivă se va înțelege ca fiind făcută la hotărârea irevocabilă.